

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 627
Warszawa, 6 czerwca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o sporcie.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Jarosława Szlachetkę.

(-) Waldemar Andzel; (-) Piotr Babinetz; (-) Ryszard Bartosik; (-) Zbigniew Biernat; (-) Zbigniew Dolata; (-) Jan Duda; (-) Małgorzata Golińska; (-) Jerzy Gosiewski; (-) Michał Jach; (-) Robert Kołakowski; (-) Wiesław Krajewski; (-) Anna Krupka; (-) Paweł Lisiecki; (-) Krzysztof Maciejewski; (-) Krystyna Pawłowicz; (-) Marek Polak; (-) Artur Szałabawka; (-) Jarosław Szlachetka; (-) Sylwester Tułajew; (-) Piotr Uściński; (-) Robert Warwas; (-) Jan Warzecha; (-) Jerzy Wilk; (-) Sławomir Zawiaślak; (-) Maria Zuba; (-) Wojciech Zubowski.

USTAWA

z dnia 2016 r.

o zmianie ustawy o sporcie

Art. 1. W ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2016 r. poz. 176) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) ustanawiania i realizacji reguł sportowych, organizacyjnych i dyscyplinarnych we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez związek, z wyjątkiem reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie;”

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Polski związek sportowy uznaje i stosuje reguły, o których mowa w art. 44 ust. 5 pkt 5.”;

2) w art. 43:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. 1. Za doping w sporcie uznaje się:

- 1) obecność substancji zabronionej lub jej metabolitów lub markerów w próbce fizjologicznej zawodnika;
- 2) użycie lub usiłowanie użycia przez zawodnika substancji zabronionej lub metody zabronionej;
- 3) niewyrażenie zgody lub bez ważnego uzasadnienia niezgłoszenie się na pobranie próbki fizjologicznej lub w inny sposób unikanie pobrania próbki fizjologicznej;
- 4) nieprzedstawienie wymaganych informacji na temat miejsca pobytu na potrzeby kontroli antydopingowej;
- 5) manipulowanie lub usiłowanie manipulowania jakąkolwiek częścią kontroli antydopingowej;
- 6) posiadanie substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej;

- 7) wprowadzenie do obrotu lub usiłowanie wprowadzenia do obrotu substancji zabronionej lub przyrządów umożliwiających stosowanie metody zabronionej;
- 8) podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi podczas zawodów substancji zabronionej lub metody zabronionej lub podanie lub usiłowanie podania zawodnikowi poza zawodami substancji zabronionej poza zawodami lub metody zabronionej poza zawodami;
- 9) pomocnictwo, podżeganie lub każdy inny rodzaj świadomego współdziałania wiążący się z zachowaniem stanowiącym doping w sporcie lub usiłowaniem takiego zachowania lub naruszeniem warunków kary dyskwalifikacji przez inną osobę;
- 10) współpraca w ramach obowiązków zawodowych lub innych związanych ze sportem z osobą pomagającą w przygotowaniu do współzawodnictwa sportowego, która:
 - a) podlegając przepisom o odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie, odbywa karę dyskwalifikacji, lub
 - b) nie podlegając przepisom o odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie, została skazana lub w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej dowiedziono jej udziału w zachowaniu, które wyczerpuje znamiona dopingu w sporcie; zakaz współpracy z tą osobą trwa przez okres 6 lat, licząc od momentu rozstrzygnięcia w postępowaniu karnym, dyscyplinarnym lub dotyczącym odpowiedzialności zawodowej lub przez okres odbywania kary orzeczonej w tym postępowaniu, jeśli jej wymiar przekracza 6 lat, lub
 - c) działa jako przedstawiciel lub pośrednik dla osób wymienionych w lit. a i b

- jeżeli zawodnik lub inna osoba podejmująca współpracę została uprzednio powiadomiona na piśmie przez właściwą organizację antydopingową lub Światową Agencję Antydopingową o statusie, o którym mowa w lit a i b, osoby pomagającej w przygotowaniu do współzawodnictwa sportowego oraz o konsekwencjach współpracy oraz jeżeli zawodnik lub inna osoba może tej współpracy uniknąć, a także pod warunkiem, że właściwa organizacja antydopingowa dołożyła wszelkich starań w poinformowaniu osoby pomagającej w przygotowaniu do współzawodnictwa sportowego objętej

powiadomieniem o przysługującym jej w ciągu 15 dni od dnia poinformowania prawie do złożenia wyjaśnień o braku okoliczności, o których mowa w lit. a i b.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dopingiem w sporcie nie jest zachowanie określone w ust. 1 pkt 1, 2, 6 i 8, jeżeli jest ono uzasadnione celem leczniczym, a zawodnik otrzymał zgodę na stosowanie danej substancji zabronionej lub metody zabronionej na zasadach określonych w załączniku nr 2 do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999, z 2013 r. poz. 1243, z 2014 r. poz. 343 oraz z 2016 r. poz. 79 i 332)), a także zachowanie określone w ust. 1 pkt 7 w odniesieniu do produktów leczniczych dopuszczonych do obrotu na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹⁾).”,

c) uchyla się ust. 6;

3) w art. 44 w ust. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) ustanawianie reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie, zgodnych z konwencją, o której mowa w art. 43 ust. 2.”;

4) w art. 45c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Skarga do Trybunału przysługuje stronie postępowania lub – na podstawie regulaminów obowiązujących w danym związku – innym podmiotom.”;

5) po art. 45d dodaje się art. 45e w brzmieniu:

„Art. 45e. Przepisów rozdziału nie stosuje się do spraw dyscyplinarnych za doping w sporcie.”;

6) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. 1. Kto małoletniemu zawodnikowi podaje substancję zabronioną lub stosuje wobec niego metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

2. Tej samej karze podlega, kto bez wiedzy zawodnika podaje jemu substancję zabronioną lub stosuje wobec niego metodę zabronioną w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie.”.

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. poz. 1505 i 1570, z 2009 r. poz. 97, 206, 753, 788 i 817, z 2010 r. poz. 513 i 679, z 2011 r. poz. 322, 451, 622, 654, 657 i 696, z 2012 r. poz. 1342 i 1544, z 2013 r. poz. 1245, z 2014 r. poz. 822 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 28, 277, 788, 875, 1771, 1830, 1918, 1926 i 1991.

Art. 2. Do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie skargi wniesionej przez Światową Agencję Antydopingową do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu, stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projekt przewiduje zmianę niektórych przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2016 r. poz. 176) dotyczących zwalczania dopingu w sporcie, pomieszczonych przede wszystkim w rozdziale 9 ustawy.

Projekt reguluje następujące kwestie szczegółowe:

1. Wyłączenie stanowienia i realizacji reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie spod wyłącznego uprawnienia polskiego związku sportowego przy jednoczesnym umocowaniu Komisji do Zwalczania Dopingu w Sporcie do ich stanowienia oraz zobowiązaniu polskiego związku sportowego do ich stosowania (art. 1 pkt 1 i 3 projektu)

Zmiana ma na celu ukształtowanie krajowych rozwiązań w zakresie stanowienia i realizacji reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie w sposób zgodny z zasadami Światowego Kodeksu Antydopingowego, do których przestrzegania zobowiązuje art. 4 ust. 1 Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999, z 2013 r. poz. 1243, z 2014 r. poz. 343 oraz z 2016 r. poz. 79 i 332).

Rozwiązanie to pozwoli na stanowienie i realizację reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie, jako podmiot odpowiedzialny za kontrolę antydopingową, zgodnie z art. 7.1 Kodeksu.

Obowiązujący obecnie przepis art. 13 ust. 1 pkt 2 wymagał od polskiego związku sportowego ustanowienia reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie, pomimo iż podmiotem właściwym do zwalczania dopingu w sporcie, posiadającym odpowiedni do tego potencjał oraz zobowiązanym na podstawie przepisów Światowego Kodeksu Antydopingowego do stanowienia przepisów w tym zakresie jest Komisja do Zwalczania Dopingu w Sporcie. W obecnym stanie prawnym powodowało to konieczność przyjęcia reguł stanowionych przez Komisję do wewnętrznych porządków prawnych polskich związków sportowych. Zgodnie z art. 9 ust. 7 ustawy o sporcie powyższe może nastąpić jedynie w drodze uchwały walnego zgromadzenia członków albo delegatów związku. W praktyce powodowało to sytuację nieuzasadnionego wydłużenia w czasie procesu przyjmowania przez polskie związki sportowe reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie, zgodnych z obowiązującymi standardami międzynarodowymi. Aktualnie zaledwie połowa polskich związków sportowych zakończyła ten proces w stosunku do zmian Światowego Kodeksu Antydopingowego, które weszły w życie 1 stycznia 2015 r. Projektowane przepisy mają służyć poprawie tego stanu rzeczy.

2. Zmiana definicji dopingu w sporcie (art. 1 pkt 2 lit a i b projektu)

Obowiązująca obecnie ustawowa definicja dopingu w sporcie została zawarta w art. 43 ust. 1 ustawy o sporcie, przy uwzględnieniu wyjątku, o których mowa w ust. 2 tego przepisu. Definicja w tym brzmieniu wzorowana jest na tej, przyjętej w Światowym Kodeksie Antydopingowym, a następnie inkorporowanej do treści Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999, z 2013 r. poz. 1243, z 2014 r. poz. 343 oraz z 2016 r. poz. 79

i 332). Jest to istotna zmiana jakościowa, gdyż definicja ta zastąpiła stosowaną do tej pory, zarówno w prawie polskim, jak i w umowach międzynarodowych (Konwencja Antydopingowa Rady Europy) definicję ogólną (abstrakcyjną), która odwoływała się wyłącznie do stosowania lub podawania substancji i metod określonych według właściwej listy (w Polsce lista ta przyjmowana była w formie rozporządzenia). Obecna definicja opiera się na enumeratywnym wyliczeniu zachowań uznanych za doping w sporcie.

Po nowelizacji Światowego Kodeksu Antydopingowego zmianie uległ katalog zachowań uznawanych za doping w sporcie, poprzez wprowadzenie tzw. zabronionego związku (współpracy), kiedy to zawodnik korzysta z pomocy członka sztabu – lekarza, trenera, fizjoterapeuty – na którym ciąży kara (np. dyscyplinarna) za działalność dopingową. Zarówno w ustawie o sporcie, jak i w wiążącej Polskę Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, katalog ten nie został dotąd uzupełniony. Koniecznym jest dokonanie aktualizacji definicji dopingu w sporcie zgodnie z najbardziej aktualną definicją zawartą w Światowym Kodeksie Antydopingowym, który wyznacza międzynarodowe standardy w tym zakresie.

Projekt ustawy definiuje pojęcie dopingu w sporcie. Definicja ta jest w pełni zgodna z aktualnym brzmieniem Światowego Kodeksu Antydopingowego, do przestrzegania zasad którego zobowiązuje państwa-strony, w tym Rzeczpospolitą Polską, w art. 4 ust. 1 Międzynarodowa konwencja o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Należy wskazać, że zakres rzeczowy definicji określony w projektowanym art. 2 ust. 1 pkt 1-8 to w istocie powtórzenie elementów definicji dopingu w sporcie, pomieszczonych obecnie w art. 43 ust. 1 pkt 1-6. Różnica w brzmieniu tych przepisów wynika jedynie z zamiaru jego dostosowania do brzmienia odpowiednich przepisów Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie (art. 2 ust. 3) oraz dodatku do niej, a więc Światowego Kodeksu Antydopingowego (art. 2).

Jednocześnie tak projekt, jak i obecna ustawa o sporcie stanowi, że dopingiem w sporcie nie jest zachowanie określone w art. 2. ust. 1 pkt. 1, 2, 6 i 8, jeżeli jest ono uzasadnione celem leczniczym, a zawodnik otrzymał zgodę na stosowanie danej substancji zabronionej lub metody zabronionej na zasadach określonych w załączniku nr 2 do Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie.

W omawianym zakresie przepisy projektowanej ustawy są zgodne z postanowieniami tejże konwencji.

3. Uchylenie art. 43 ust. 6 ustawy (art. 1 pkt 2 lit c projektu)

Projekt przewiduje uchylenie przepisów art. 43 ust 6 ustawy o sporcie, które stanowią o prawie podmiotów prowadzących działalność sportową, a w szczególności polskich związków sportowych do realizacji odpowiedzialności dyscyplinarnej za stosowanie dopingu w sporcie w zakresie określonym w ich regulaminach. Powyższe jest konsekwencją wyłączenia w całości postępowań dyscyplinarnych za stosowanie dopingu w sporcie z reżimu postępowań dyscyplinarnych określonego w ustawie o sporcie (zob. punkt 5).

Obecne brzmienie przepisów ustawy o sporcie uniemożliwia realizację odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie przez podmioty inne niż wymienione w art. 43 ust. 6, a więc również przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie (a raczej powołany przy niej do tych celów wyspecjalizowany organ – panel dyscyplinarny). Możliwość taka

w obecnym stanie prawnym występują jedynie w sytuacji, gdy polski związek sportowy wyrazi zgodę na przekazanie uprawnień do realizacji odpowiedzialności dyscyplinarnej za doping w sporcie panelowi dyscyplinarnemu działającemu przy Komisji. Odbywa się to ponownie w trybie określonym w art. 9 ust. 7 ustawy o sporcie, co powoduje trudności, o których mowa w pkt 2 uzasadnienia. Projektowany stan prawny niesie z sobą możliwość rozstrzygnięcia w sprawach o doping w sporcie przez panel dyscyplinarny działający przy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie na podstawie reguł stanowiących przez tę Komisję.

4. Zmiana brzmienia art. 45c ust. 1 ustawy (art. 1 pkt 4 projektu)

Zmiana jest konsekwencją wyłączenia w całości postępowań dyscyplinarnych w sprawach o stosowanie dopingu w sporcie z reżimu ustawy o sporcie. Powyższe skutkuje cofnięciem prawa Światowej Agencji Antydopingowej do wnoszenia skargi do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskich w sprawach dyscyplinarnych za stosowanie dopingu. Prawo to będzie jednak nadal realizowane na podstawie przepisów stanowiących przez Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie.

5. Wyłączenie spraw dyscyplinarnych za stosowanie dopingu w sporcie spod reżimu rozdziału 9a ustawy (art. 1 pkt 5 projektu)

Wyłączenie stosowania przepisów rozdziału 9a ustawy do postępowań dyscyplinarnych za stosowanie dopingu w sporcie sprawia, że w sprawach z tego zakresu zastosowanie będą miały przepisy Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie stanowiące zgodnie z projektowanym art. 44 ust. 5 pkt 5.

6. Zmiana przepisów karnych (art. 1 pkt 6)

Zmiana przepisów karnych stanowi konsekwencję propozycji przyjęcia w art. 43 ust. 1 ustawy nowego terminu „zawodnik” w miejsce „osoby uczestniczącej lub przygotowującej się do uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym”. Odpowiedniej zmiany w tym zakresie wymaga również art. 50 ustawy o sporcie.

Reasumując, projekt przewiduje zmianę przepisów ustawy o sporcie w zakresie, w jakim mają one służyć dostosowaniu obowiązującego w Polsce prawa do standardów międzynarodowych, w tym w szczególności Światowego Kodeksu Antydopingowego. Poza zmianą definicji dopingu w sporcie zmierzają one przede wszystkim do uregulowania w sposób odmienny niż dotychczas kwestii dyscyplinarnych związanych z dopingiem w sporcie. Zmiany te mają umożliwić ujednoczenie stosowanych w Polsce reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie, wprowadzając w tym zakresie reguły stanowiące przez właściwy do zwalczania dopingu w sporcie podmiot, tj. Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie. Jest to dostosowanie warunków prawnych do sytuacji faktycznej, w której polskie związki sportowe, często bez zachowania odpowiedniej procedury implementacji, stosują stanowiące przez ten podmiot reguły.

Projektowane zmiany mają też służyć wyłączeniu spod reżimu ustawowego spraw dyscyplinarnych za doping w sporcie. Nie oznacza to jednak, że podmioty wskazane aktualnie

w przepisach ustawy o sporcie utracą prawo do wniesienia środka zaskarżenia od decyzji dyscyplinarnych do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim. Uprawnienie to zabezpieczają bowiem już obecnie reguły dyscyplinarne stanowione przez Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie.

Biorąc powyższe pod uwagę, zasadne wydaje się przyjęcie zaproponowanego w projekcie okresu vacatio legis, tj. 7 dni.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych tj. budżetu państwa oraz budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i rodzi pozytywne skutki społeczno-gospodarcze.

Warszawa, 15 czerwca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1282/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Szlachetka)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy o sporcie¹ (zwanej dalej „ustawą”) przez:

- pozbawienie polskich związków sportowych (zwanymi dalej „pzs”) kompetencji w zakresie ustanawiania i realizacji reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie i jednocześnie nałożenie na pzs obowiązku uznawania i stosowania reguł ustanawianych przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie zgodnie z Międzynarodową konwencją o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r.,
- wyłączenie stosowania przepisów ustawy dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej i rozstrzygania sporów do spraw dyscyplinarnych za doping w sporcie,
- modyfikację definicji dopingu w sporcie,
- modyfikację przepisu karnego przewidującego karę za podawanie małoletniemu substancji zabronionych lub stosowania wobec niego metod zabronionych w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Projekt ustawy zawiera przepis intertemporalny dotyczący postępowań wszczętych przed wejściem ustawy w życie.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy
Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień stanowiących przedmiot projektu ustawy.

¹ Dz. U. z 2016 r., poz. 176.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Treść projektu nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Przedmiot poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o sporcie nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

Warszawa, 15 czerwca 2016 r.

BAS-WAPEiM-1283/16

Pan Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o sporcie (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Jarosław Szlachetka) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zmierza do znowelizowania ustawy o sporcie¹ (zwanej dalej „ustawą”) przez:

- pozbawienie polskich związków sportowych (zwanych dalej „pzs”) kompetencji w zakresie ustanawiania i realizacji reguł dyscyplinarnych dotyczących dopingu w sporcie i jednocześnie nałożenie na pzs obowiązku uznawania i stosowania reguł ustanawianych przez Komisję do Zwalczania Dopingu w Sporcie zgodnie z Międzynarodową konwencją o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r.,
- wyłączenie stosowania przepisów ustawy dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej i rozstrzygania sporów do spraw dyscyplinarnych za doping w sporcie,
- modyfikację definicji dopingu w sporcie,
- modyfikację przepisu karnego przewidującego karę za podawanie małoletniemu substancji zabronionych lub stosowania wobec niego metod zabronionych w rozumieniu przepisów o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Projekt ustawy zawiera przepis intertemporalny dotyczący postępowań wszczętych przed wejściem ustawy w życie.

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej. Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Warciński

¹ Dz. U. z 2016 r., poz. 176.